

ĻAUDONAS

Vēstis

ĻAUDONAS PAGASTA PĀRVALDES AVĪZE Nr. 4 (192) APRĪLIS 2010.G.

▣ Novada domē, pagasta pārvaldē

▣ Pagasta izglītības iestādēs

▣ Es nāku no Ļaudonas

▣ Kultūras dzīves norises

▣ Informācija

APRĪLIS. Sniegs nokūsis, palu ūdeņi lēni un negribīgi atstāj Aiviekstes palienu pļavas. Šo pavasari pali lielāki nekā iepriekšējos gadus. Šadi pali bijuši Aiviekstē aptuveni pirms piecdesmit gadiem, tā zina stāstīt vecākā gadagājuma ļaudonieši.

Aprīļa sākumā jau noziedēja sniegpulkstenītes, tās nomainīja krāsainie vizbuļu ziedi un dzeltenās narcises.

Aprīlis – sulu mēnesis. Koku lapas vēl nav plaukušas, tomēr kļavas un bērzi dāsni priecē ar savu spēku – sulām. Uz plaukšanu rosās pumpuri. No zemes spraucas zaļojoši asniņi. Dūc pirmie kukaiņi un treļļus iemēģina putni. No ilgā un skarbā ziemas miega līdz ar dabu mostamies arī mēs. Šo garo un bargo zimu esam pārdzīvojuši un tā vien gribas darboties piemājas dārziņos, sakopt apkārtni pēc ziemas. Pavasaris ir tas laiks, kas mudina ikvienu no mums veikt apkārtnes sakopšanas darbus. Arī šopavasār Lielā talka. Piedalīsimies, sakopsim Ļaudonu, Sāvienu un neaizmirsīsim iestādīt jaunus kociņus un košumkrūmus!

Zemnieki jau veic pirmos lauku darbus, laukos ducina traktori. Aprīlī arī Meža dienas, dienas, kad atjaunojam izcirtumus un atjaunojam apstādījumus.

Aprīlī novadā notiek pašdarbības kolektīvu skates, kurās piedalās arī mūsu pagasta pašdarbības kolektīvi.

Svētupe pavasara palos.

PAGASTA PĀRVALDĒ

Pēdējā mēneša laikā notikušas pārmaiņas vairākās Ļaudonas pagasta iestādēs. Novada domei bija vēlreiz jāatgriežas pie jautājuma par sociālās aprūpes centra vadītāja – sociālā aprūpētāja apstiprināšanu. Pēc diskusijām gan sociālo lietu komitejas sēdēs, gan domes sēdē šajā amatā tika apstiprināta Tatjana Kriškāne.

Ar 1. aprīli jaunā statusā sāka darboties līdzšinējais jauniešu centrs "ACS" un bērnu rotaļu un attīstības centrs "Ļaudona". Abas iestādes ir apvienotas, izveidojot vienu – Bērnu un jauniešu iniciatīvu centru. Iestādei mainījies darbinieku skaits, darba laiks, darbības pamatprincipi kopumā. Nemainās iestādes pamatfunkcija – nodrošināt brīvā laika pavadīšanas iespējas bērniem un jauniešiem.

Gaidāmas izmaiņas arī atkritumu ap-

saimniekošanas sistēmā. Ja pašlaik iedzīvotājiem līgums par sadzīves atkritumu izvešanu noslēgts ar Ļaudonas pagasta padomi (vai arī ar pārvaldi), tad jau ar maiju tiks slēgti jauni līgumi starp pakalpojuma sniedzēju – SIA "Madonas namsaimnieks" un iedzīvotājiem. Katrai individuālajai mājai būs savs līgums, bet daudzdzīvokļu mājām viens līgums par visu māju kopīgs. Lai šādu līgumu ar daudzdzīvokļu mājām būtu iespējams noslēgt, nepieciešama mājas pilnvarotā persona jeb pārvaldnieks. Par pilnvarotās personas iecelšanu lemj katras daudzdzīvokļu mājas kopsapulce. Ja kopsapulci nav iespējams sasaukt vai iedzīvotāji nevar vienoties par pilnvarotās personas iecelšanu, tad šādu lēmumu pieņems pagasta pārvalde. Pārvaldnieka iecelšana būtiska arī daudzu citu ar māju

apsaimniekošanu saistītu jautājumu risināšanā.

Lai konkrētāk skaidrotu jautājumus par daudzdzīvokļu māju apsaimniekošanu, maijā iedzīvotāji tiks aicināti uz kopīgu sanākumi. Konkrētāka informācija par sanāksmes vietu un laiku sekos. Liels līgums būt atsaucīgiem!

Praktiski šīs izmaiņas nozīmēs, ka katrai individuālajai mājai tiks piešķirts savs atkritumu kontainers, daudzdzīvokļu mājām savi. Noteikti saglabāsies iespēja samaksāt par atkritumu izvešanu pagasta pārvaldes kasē. Pagasta pārvalde slēgs līgumu ar atkritumu apsaimniekotāju par atkritumu izvešanu no pagasta iestādēm.

Ilze Dreimane, pārvaldes vadītāja

4. maijs ir svētku diena – Neatkarības deklarācijas pasludināšanas diena. Diena, kad pirms divdesmit gadiem, 1990. gada 4. maijā, jaunievēlētā Latvijas PSR Augstākā Padome pieņēma deklarāciju "Par Latvijas Republikas neatkarības atjaunošanu". Šā dokumenta pieņemšana bija nozīmīgs pagrieziena punkts Latvijas valstiskuma attīstībā. Kas noticis mūsu valstī šajos divdesmit gados? Grūti bijuši deviņdesmitie gadi – izdzīvojam. Bija arī tautā sauktie treknie gadi. Bet vai lauku iedzīvotāji tos izjuta? Tagad valstī bezdarba līmenis pieaudzis gandrīz līdz 20%, zaudētas aptuveni 200 000 darbvietas. Darba meklējumus uz svešām zemēm devušies tūkstošiem mūsu valsts

iedzīvotāju, tajā skaitā arī no Ļaudonas. Katram mums, pašvaldībai, valdībai rodas jautājums – ko darīt? Kā iziet no krīzes? Sociālais dienests sadarbībā ar valdību neļauj nomirt badā, bet tā nav izeja un problēmas atrisinājums. Ikviens saprotam, ka problēmu var atrisināt tikai ar jaunu darbavietu radīšanu. Tā ir mūsu nākotne. Uzņēmīgiem cilvēkiem nenobīties veidot savu biznesu, kas nākotnē radītu darbavietas. Darbvietas un mūsu cilvēki, kas strādā, ir mūsu nākotnes ceļš. Ir grūti, bet glabāsim ticību un cerību katrs sevī, ka būs atkal labi.

Godātie Ļaudonas pagasta un visa Madonas novada iedzīvotāji, sveicot jūs Neatkarības deklarācijas pasludināšanas ga-

dadienā, novēlu jums un mums visiem daudz vairāk pārliecības par savu valsti, daudz vairāk savstarpējās sapratnes, būt stipriem un vienotiem par savu valsti! Nav divu vienādu gadu mūsu dzīvē. Nezaudēsim cerību un dzīvesprieku par savu un mūsu Latvijas nākotni!

Aicinu jūs piedalīties pasākumos, kuri tiek rīkoti Madonas novadā, atzīmējot Neatkarības deklarācijas pasludināšanas 20. gadadienu.

Visiem pagasta iedzīvotājiem vēlu darbīgu un veiksmes pilnu pavasari.

Ruta Vizāne,

Madonas novada domes deputāte

Pieminot komunistiskā genocīda upuru piemiņu

25. martā pie Piemiņas akmens baznīcas pagalmā pulcējās pagastā dzīvojošie represētie, pirmsskolas izglītības iestādes „Brīnumdārzs” audzēkņi, vidusskolas skolēni, skolotāji, pagasta iestāžu vadītājas un pagasta iedzīvotāji, un reģionālā laikraksta „Stars” pārstāvji, lai pieminētu 1949. gada 25. marta deportācijā cietušos.

1949. gada 25. marta deportācijā ešloni ar 42 125 cilvēkiem no Latvijas piestāja lielākās vai mazākās stacijās starp Urāliem un Kluso okeānu Sibīrijā. Izsēdināti ar savu trūcīgo līdzpaņemto iedzīvi un pārtiku, turpināja ceļu buļļu, traktoru un auto vezumos. Viņi tika aizvesti un nometināti trūcīgos kolhozos un sovhozos.

Tūkstošiem nepamatoti aizvestie sāka dramatisku cīņu par izdzīvošanu. Sekoja smags darbs bez atlīdzības, daudzviet bads, slimības, tuvinieku nāve, padomju varas funkcionāru nelabvēlīgā attieksme un pazemojumi. Par spīti visiem pazemojumiem, Latvijas pilsoņi arī

šajos apstākļos nepadevās. Savstarpēji centās uzturēt savu tautību un ticību, mēģināja iegūt izglītību. Centīgais un godīgais darbs padomju varas kalpībā mainīja vietējo iedzīvotāju un varas pārstāvju attieksmi. Tas bija neticams cieņas apliecinājums, kas arī mainīja nolemību par neatgriešanos.

Klātesošos uzrunāja pagasta kultūras nama direktore Aija Kreile, pagasta pārvaldes vadītāja Ilze Dreimane un novada domes deputāte Ruta Vizāne.

Pēc svinīgā pasākuma pie Piemiņas akmens pasākums turpinājās pirmsskolas izglītības iestādē „Brīnumdārzs”, kur mazie bērni represētajiem sniedza jauku, mīļu koncertu.

Paldies kultūras nama direktorei, pirmsskolas izglītības iestādes vadītājai, skolotājiem un mazajiem audzēkņiem par jauko sagaidīšanu dārziņā un sirsniņgo koncertu!

R. Vizānes teksts un foto

MĒNEŠA JUBILĀRI

Saulainā 8. aprīļa dienā kopā ar pārvaldes vadītāju Ilzi Dreimani devāmies sveikt vienu no pagasta vecākajām iedzīvotājām **Valentīnu Auziņu** dzīves 95 gadu jubilejā. Cienījamā jubilāre dzīvo Sāvienas „Kuncos” meitas Mārtiņes ģimenē. Jubilāre mūs sagaidīja un reizē pārsteidza ar savu gaišo smaidu un dzīvesprieku par dzīvi. Jubilāre savos dzīves gados spēj rosīties pa māju un pagalmu, joprojām turpina adīt rakstainus cimdus pārus un zeķes. Seko līdzī notiekošajam valstī ar televīzijas, radio un preses starpniecību.

Cienījamās jubilāres dzīvesceļš aizsācies Daugavpils apriņķa Līvānu pagasta Jersikā. Bet drīz vien ģimene pārcēlusies uz Mētrienu, jo māmiņa bijusi mētrēniete. Vecāku ģimenē bija septiņi bērni, divi aizsaulē jau aizgāja maziņi. Ģimenei neklājās viegli, bija jāizdzīvo skaudrie kara gadi. Vācu armijai atkāpjoties, visi apkārtnes iedzīvotāji devās uz Timsmales purvu. Atgriežoties mājās, nodedzināta bija klēts, bet mājas bija tikai cauršautas. Pēc kara smagi saslima vecāki un nedēļas laikā nomira. Skolas

gaitas uzsāktas un pabeigtas Mētrienas skolā. Bērībā un jaunībā izbaudīti gan rīti Beļavas puses pļavās un tīrumos. Kā tagad smeļ cienījamā jubilāre: „Uz robežas ganīdama, raibus cimdus saimniekdēlam parādīju un tā nu šis mani arī noprecēja.” Ģimenē izaudzinātas trīs meitas – Aida, Skaidrīte un Mārtiņa. Dzīve jauno ģimeni nesaudzēja, jo ģimenes galvu, bērnu tēvu, aizveda uz Sibīriju. Viss dzīves smagums uzgūlās uz jaunās sievietes pleciem. Viņai vienai bija jāaudzina trīs meitas. Sākās grūta un smaga dzīve. Valentīna slauca govīs „Cauņu”, vēlāk „Upesdzīšļu” fermā, ganīja govīs, uzturēja pati savu piemājas saimniecību un līdztekus skoloja meitas.

Jaunībā cienījamā jubilāre dziedājusi Mētrienas kori, brīvajos brīžos daudz adījusi. Adīt iemācījusies jau agrā bērībā.

Tagad, dzīvojot kopā ar meitu Mārtiņu, mājās Valentīna ir kā mājas gariņš. Cienījamā jubilāre priecējas par savām trijām meitām, sešiem mazbērniem, divpadsmit mazmazbērniem un diviem mazmazmazbērniem. Cienījamajai jubilārei viņas dzīves gados bagāti sakuplojis dzimtas koks. Viņa priecējas par saviem mīļajiem un tu-

vajiem un vēl tiem tikai labu. Priecējas, ka dzīvs vēl ir brālis, kurš arī viņu apsveicis skaistajā jubilejā.

Arī mēs vēlam cienījamajai jubilārei veselību, dzīvesprieku nākamajos dzīves gados!

R. Vizānes teksts un foto

ES NĀKU NO ĻAUDONAS

Šomēnes pie mums avīzītē ciemojas bijušais ļaudonietis MĀRTIŅS BIRNIS.

Jūtos ļoti pagodināts, ka man ir iespēja piedalīties rakstu rubrikā „Es nāku no Ļaudonas”. Bieži jokodamies esmu apgalvojis, ka Ļaudona Latvijai ir devusi trīs slavenības – Eglīti, Reiteru un Birni. Tā kā tagad uz dzīvi esmu apmeties Vidzemes lielākajā pilsētā Valmierā, tad droši varu teikt: “Es nāku no Ļaudonas.” Pats galvenais tomēr manā dzīvē ir, ka neesmu nekad kaunējies par to vietu, no kuras esmu cēlies (lai gan pirmos dzīves trīs gadus nodzīvoju Madonas rajona “Ozolos”).

Domāju, ka avīzi „Ļaudonas Vēstis” izlasa katrā mājā, un tad, jau izlasot manu vārdu (Mārtiņš Birnis), radīsies kāds konkrēts priekšstats vai atmiņas. Sasprindzinot pašam atmiņu, tiem vajadzētu būt cilvēkiem, kuri ir saistīti ar izglītību, kultūru un lopiem. Man pašam ir tāda sajūta, ka manām bērnodārza audzinātājām un skolas skolotājiem varētu būt visinteresantāk uzzināt, kādus tad dzīves ceļus esmu līdz šim staigājis.

Es nekavēšos atmiņās par savu dzīves posmu Ļaudonā.

Tomēr jāsaka tā, negaidīti sev un iespējams arī citiem, esmu izvēlējies mūzikas pedagogu profesiju. Būtu ļoti interesanti noskaidrot, kurš pie tā ir vainojams. Vaininieku hronoloģiskā secība

ir šāda – Ļaudonas vidusskola (V. Balodis), Madonas mūzikas skola (A. Kloppe), Alfrēda Kalniņa Cēsu mūzikas vidusskola (J. Grasis), Jāzepa Vītola Latvijas Mūzikas akadēmija (A. Klišāns).

Jau studiju laikā 1995. gadā enerģiskā direktore A. Antone mani uzaicina uz Jura Neikena Dikļu pamatskolu par skolas pūtēju orķestra diriģentu. Vēlāk darba gaitas turpinās Strenču mūzikas skolā. Tagad mana darbošanās ir Valmieras Valsts ģimnāzijā (ar direktora J. Zemļicka atbalstu ir

tapis pūtēju orķestris „Si bemo!”, pasniedzmu mūziku 7. – 12. klasei, esmu arī klases audzinātājs 11. e klasei), Valmieras mūzikas skolā (mācu pūšaminstrumentu spēli) un esmu diriģents Valmieras kultūras centra pūtēju orķestrim „Signāls”.

Visbeidzot, man patīk runāt par to, ko es daru, bet nemāku stāstīt par to, ko esmu paveicis. Par to lai stāsta mani kolēģi, bijušie un esošie audzēkņi.

Mārtiņš savu darbu sāka Dikļu pamatskolā, vēl būdams Cēsu mūzikas koleģijas audzēkņis. Kā vēlāk Mārtiņš atceras, tā bija pēkšņa, neplānota piekrišana strādāt ar Dikļu pamatskolas orķestri.

Ir skolotāji, kuri, ienākot klasē, fascinē visus un nav problēmu sadarbībā ar bērniem. Tieši tāds bija Mārtiņš. Viņš pārņēma pūtēju orķestri, kurš bija pazīstams ar savām tradīcijām, pat slavens, kuru bija vadījis pazīstams orķestra vadītājs – Arturs Lācis. Diemžēl pēdējos gados orķestra sasniegumi bija mazinājušies, bija nomainījušies vairāki vadītāji. Tas bija Dziesmu svētku gads un tā bija liela uzdrīkstēšanās un drosme sagatavot orķestri skatei divu mēnešu laikā.

Mārtiņš iestājās Mūzikas akadēmijā un viņam bija jāmeklē apvienot mācības ar darbu. Tas bija apbrīnojami, ka katru sestdienu Mārtiņš bija Dikļos, strādāja ar orķestri, nekad neatsakot, vienmēr ierodoties Dikļos. Skolēni to mācēja

novērtēt. Viņi pacietīgi, regulāri nāca uz mēģinājumiem. Mārtiņš pēc dažiem gadiem varēja redzēt sava darba rezultātu, jo, sākot darbu, viņš izveidoja savu orķestri. Spilgti Mārtiņa darbs tika parādīts skolas orķestra salidojumos. Tas vairs nebija iepriekšējo gadu orķestris, tas bija Mārtiņa orķestris.

Dikļu skolas orķestris sagatavojās arī lielajiem Dziesmu svētkiem, piedaloties skatē Rīgā. No visiem rajona pašdarbības kolektīviem skolas pūtēju orķestris saņēma vislabāko novērtējumu. Tika novērtēts arī Mārtiņa darbs, saņemot piemaksu pie darba algas no Kultūras ministrijas.

Spēlēt orķestrī nav viegli, tāpēc skolēni reizēm ir jāpierunā, jālūdzas, bet orķestra vadītāja loma ir vissvarīgākā. Mārtiņš mācēja piesaistīt skolēnus, bērniem ļoti patika repertuāra izvēle, modernā ievirze skaņdarbu atskaņošanā. Skolēni, kuri beidza skolu, vēlējās turpināt spēlēt orķestrī, tāpēc ir bijušie orķestranti, kuri vēl joprojām spēlē. Tas ir Mārtiņa darba vislabākais novērtējums.

Viņš arī bija skolas dvēsele, piedaloties dažādos skolas pasākumos, palīdzot tos organizēt, strādājot mācību stundās (Mārtiņš mācīja pat vēsturi).

Lai izveidotu kolektīvu, lai būtu rezultāts, ir vajadzīgs īpašs vadītājs. Dikļu skolai paveicās, Mārtiņš mūsu skolā bija kaut kas īpašs.

Lai veicas izveidot savus orķestrus Valmieras Valsts ģimnāzijā un Valmierā, kuri skanētu visā valstī.

Aija Antone, J. Neikena Dikļu pamatskolas direktore (1993.- 2007.)

Cilvēks, kura īstā vieta tomēr ir skola. Kāpēc?

Pirmkārt, tāpēc, ka viņš jau savas darbības pirmajā gadā atjaunoja mūzikas priekšmeta labo slavu – patīk, interesanti, noderīgi, arī jautri un saistoši.

Otrkārt, viņa lielais varoņdarbs ir orķestra radīšana tukšā vietā jeb, kā tautā saka, no nulles. Svarīgi, ka tas notika ar mīlestību, aizrautību, to sajuta bērni, un nu jau spēlēt orķestrī ir kļuvis „kruti”.

Lai veicas!

Baiba Bikše, kolēģe VVG

Mārtiņu zināju jau pirms iestāšanās pūtēju orķestrī "Signāls". Biju piedalījies Dziesmu svētkos un dažādos pasākumos, kuros diriģēja arī viņš. Jau tad varēja noprast, ka Mārtiņš ir mierīgs un labsirdīgs cilvēks, skatoties, kā viņš paskaidro kop-orķestrim, kā labāk vajadzētu nospēlēt kādu no skaņdarbiem. Kad pirms gada iestājos orķestrī, tas patiešām apstiprinājās, un papildus tam jau pirmajā dienā tapa skaidrs, ka no viņa staro sirsnība un vienkāršība – īpašības, kas diriģentam ir tik milzīgs bonuss. Patiešām, man grūti iedomāties, ar kuru vēl no visiem saviem pedagogiem tik vaļsirdīgi un jauki varētu parunāties. Neatceros nevienu gadījumu, kad viņš nebūtu ar kādu orķestrantu parunājis un pajautājis, kā viņš jūtas, ja nesen ienācis orķestra kolektīvā. Manuprāt, tās ir būtiskas lietas, kādām jāpieņem ikvienam diriģentam.

Vēl kāda iezīme, kas sprauktin spraucas ārā no Mārtiņa – viņš mīl savu darbu. Viņš ir pilns ideju, kā, kur un kāpēc darboties, un man reizēm ir sanācis dzirdēt viņu runājam par dažādiem plāniem, kas viņam padomā vai ko viņš gribētu īstenot. Un man šķiet, ka viņam pat acis zaigo, cik ļoti viņš vēlas, lai tas piepildās. Jā, mīlestība pret to, ko viņš dara, arī ir daļa no tā, kas veido mums visiem tik labi zināmo Mārtiņu.

Un lieta, ko būtu grēks nepieminēt, ir Mārtiņa humors. Orķestra nodarbības nav iedomājamas bez kāda joka, ko Mārtiņš pasaka, un dažkārt ir sanācis smieties pat līdz asarām. Nepārprotami pēc katra mēģinājuma vai koncerta, kas mums bijis, es atgriežos mājās ar labām sajūtām un emocijām, un tas laikam ir galvenais rādītājs, kas bez vārdiem izsaka Mārtiņa spēju mūsos uzturēt prieku par to, ko darām, un saliedētību. Tas ir daudz!

Un patiešām varu teikt – man prieks pazīt Mārtiņu!

Lāsma, Vidzemes Augstskola;
PO „Signāls” 1. flauta

Kad mēs, tagad jau desmitās klases skolēni, ienācām mūsu skolā, Valmieras Valsts ģimnāzijā, mums viss bija jauns, svešs un

neierasts. Jaunas telpas, jauni skolotāji, jaunas iespējas. Mūzikas stundas mums pasniedza skolotājs Mārtiņš Birnis. Atraktīvs, interesants un mums – bērniem – aizraujošs skolotājs. Skolotāja mācīšanas metodes bija interesantas un daudzveidīgas. Kādā no stundām skolotājs iepazīstināja ar pūšamiem instrumentiem un piedāvāja arī pamēģināt tos spēlēt. Tā arī mēs nemanot uzsākām pūšamo instrumentu spēles apguvi, un nu jau mums pašiem ir savs skolas pūtēju orķestris „Si bemo!” jaunas iespējas papildus pilnveidot savas prasmes citos orķestros, pie panākumiem, pie dzīvesveida papildinājuma, pie jauniem draugiem un domubiedriem. To visu mums ir devis mūsu skolotājs Mārtiņš.

Skolotājs nav vienveidīgs un garlaicīgs, viņš pats aranžē skaņdarbus dažādām gaumēm. Tas ir svarīgi, īpaši jauniešu pūtēju vidē. Ir svarīgi, lai skaņdarbs tev patiktu un būtu prieks spēlēt, un ar to skolotājam nekad nav bijušas problēmas. Skolotājs Mārtiņš ir ne tikai lielisks orķestra vadītājs un diriģents, bet arī lielisks mūzikas stundas pasniedzējs. Skolotājam ir izdevies iepazīstināt mūs ar mūzikas daudzveidību. Bieži vien varam sastapt jauniešus, kas ne ar īpaši lielu patiku apmeklē mūzikas stundas, bet mūsu skolas lielākā daļa jauniešu ar prieku apmeklē šīs stundas, ir apmierināti ar dzirdēto un redzēto mūzikas stundās. Tajās mēs klausāmies mūziku, skatāmies video, apgūstam teoriju, paši dziedam un nereti arī neiztikam bez jokiem. Mūsu skolotājs spēj to visu apvienot un dot iespēju skolēniem iepazīt vairāk, kā tikai klasiku un radīt pozitīvu mācību vidi savās stundās, radīt interesi par mūzikas instrumentu spēli un spēj aizraut ikvienu.

Skolotājs Mārtiņš Birnis ir arī ieguvis skolēnu simpātiju balvu nominācijā „Labākais skolotājs”. Arī tas pierāda, ka mūsu skolotājs ir patiešām pelnījis lielu pateicību un cieņu.

Anete Eklone, Egils Markus,
10.d klase un **Justīne Buliņa**,
10.f klase

Kas jauns?

Pamatojoties uz Madonas novada domes lēmumu, ar š.g. 1. aprīli ir apvienoti bērnu rotaļu un attīstības centrs un jauniešu centrs „ACS”, izveidojot vienu Ļaudonas pagasta Bērnu un jauniešu iniciatīvu centru (BJIC).

Es atvainojos tām māmiņām, kuras bija cerējušas izmantot nu jau bijušā BRAC pakalpojumus un atstāt pieskatīšanai savas mazās atvasītes, bet turpmāk šādu pakalpojumu BJIC nenodrošinās.

BJIC aicina apmeklētājus no 7 gadu vecuma pēc nodarbībām skolā līdz 25 gadu vecumam. Samazināts darbinieku skaits un arī atalgojums saskaņā ar Madonas novada domes lēmumu. Turpmāk Centrā strādās divi darbinieki, pirms apvienošanas strādāja četri. Pašreiz Centrā notiek pārbūves darbiņi, lai savienotu abas bijušo centru telpas savā starpā, bet pēc šo darbu pabeigšanas ieeja BJIC būs tikai pa vienām – bijušās JC „ACS” durvīm. Centrā

tiks gaidīti apmeklētāji no plkst.12.00 līdz 20.00 sešas dienas nedēļā, svētdienās centrs būs slēgts.

Ceru, ka ar šo reorganizāciju radīsīm plašāku vidi bērnu un jauniešu aktivitātēm, būs iespēja pilnvērtīgāk izmantot spēļu galdus, nodrošināsim bērniem un jauniešiem interesantākas un saturīgākas brīvā laika pavadīšanas iespējas.

Biruta Calmane,
Bērnu un jauniešu iniciatīvu centra
vadītāja

ZINĀS NO PAGASTA IZGLĪTĪBAS IESTĀDĒM

No ikdienas pagasta PII "Brīnumdārzs"

Jocīgās Lieldienas

Atkal ir atnācis jaukais pavasaris, līdzī atnesot gaišākos un liksmākos pavasara svētkus, joku dienu – 1. aprīli un Lieldienas. 1. aprīlī lielie un mazie Ļaudonas PII „Brīnumdārzs” iemītnieki sapulcējās zālē un gaidīja tradicionālo Lieldienu zaķi ar skaisti krāsotām olām, bet...

Zālē ieradās lapsa ar lielu grozu rokās. (Mūzikas skolotāja Gundega.) Izrādās, lapsa, kārodama pēc izpirkuma maksas, sagūstījusi un ieslodzījusi grozā visus meža zaķus. Katrs bērns,

Lapsa – skolotāja Gundega.

kurš pastāstīs kādu anekdoti, jocīgu gadījumu vai Lieldienu ticējumu, varēs atbrīvot no gūsta vienu grozā paslēpto zaķi. Izrādījās, ka Ļaudonas „dārziņā” tiešām mīt gudri un zinoši bērni, un drīzi vien visi zaķi bija atbrīvoti no lapsas gūsta un sasēdās zaļā meža pļaviņā zem koka.

Bet lapsai ar to vēl nebija gana, vēl visiem bija jāparāda sava veiklība dažādās komandu stafetēs – gan olas nešana karotē līdz mērķim, gan jāparāda sava veiklība „olu hokejā”.

Lapsa iemācīja bērniem Lieldienu rotaļu "Vistiņu dzišana". Priecīgi par atbrīvošanu zaķi bija visiem sagādājuši skaistas šokolādes olas un vēl katram pa skaistam, pūkainam cāltim, tikai bērniem un sko-

Lapsa sarunājas ar bērniem.

lotājām bija jāatrod paslēptie grozi ar dāvanām. Diemžēl skolotājas gandrīz palika bez dāvanām, jo nevarēja atrast, kur zaķi nolikuši viņām domāto dāvanu grozu. Labi, ka bērni palīdzēja to atrast.

Lapsa pēc šī jampadrača jutās ļoti piekususi, novēlēja visiem brīvdienas labi izžūpoties un atvadījās no bērniem.

Vecvecāku pēcpusdienu

Jaukā 15. aprīļa rītā pavasarīgi izrotātā zālē pulcējās bērnu vecvecāki, lai pavērotu, kādus tad brīnumus mazuli ir sagatavojuši savām omītēm un opīšiem, jo šī pasākuma nosaukums "Brīnumu gaidot...". Pēc vadītājas Ināras Krasnovas sirsnīgās uzrunas zālē ieradās Burvis (skolotāja Ilze Barūkle), kurš apsoltīja, ka uzburs daudz un dažādus brīnumus. Vispirms Burvis uzbūra ziedu eņģeļšus – tie bija paši mazākie "Zaķu" grupas bērniņi, kuri, tērpušies ziediem rotātos apmetnīšos un ziedu vainadziņiem galvā, dziedāja, dejoja un sava priekšnesuma beigās rotaļājās

kopā ar saviem vecvecākiem.

Tad Burvis uzbūra "Baibu Sīpenieci" (skolotāja Irita Akmentiņa) no "Dullā desmitnieka" TV pārraidēs. Šī cēlā dāma no sava naudas čemodāna izvilka daudz santīmu. Un vectētiņiem un vecmāmiņām bija jāsaņem, kurš no ģimenes var sašķaitīt ar aizsietām acīm vairāk naudiņas kopsummā...

Kad "Sīpeniece" atvadījās, Burvis uzbūra zālē "Rūķu" grupas bērnus, kuri arī skaisti dziedāja un dejoja saviem vecvecākiem.

Un tad zālē "ielidoja" Karlsons (skolotāja Dace Zepa), kurš omītēm un opīšiem

Irbe un Valters demonstrē cepures.

lika izvingrināt rokas un kājas.

Kā pēdējo brīnumu Burvis uzbūra "Kaķu" grupas bērnus, kuru skaisti dziedātās dziesmas un raitais deju solis priecēja vecvecākus.

Un tad, Burvim pavinot burvju nūjiņu, ieradās modes cepuru eksperte – skolotāja Dina Simsone. Viņa uzaiicināja visus vecvecākus, kuri bija izpildījuši uzdoto mājas darbu – ieradušies uz pasākumu dažādās cepurēs –, tās demonstrēt klātesošajiem. Vērtēšanas žūrijā bija mazbērni, kuri pēc demonstrējuma pasniedza atzinības balvas.

Noslēgumā pirmsskolas izglītības iestādes vadītāja novēlēja visiem vecvecākiem biežāk būt kopā ar saviem mazbērniņiem un saņemt no viņiem daudz mīlestības.

Paldies visiem vecvecākiem par atsaucību!

Lappusi sagatavoja mūzikas skolotāja
Gundega Apša

PII sagatavošanas grupas bērni.

No ikdienas skolā

Pasaulē ir tikai viena skola – mūsējā. Un tikai viena, līdz mazākajam sīkumam pazīstams ceļš uz skolu – manējais. Un tikšanās brīžos mēs esam tur – savā bērībā, savā nākotnē ...

Pirmā skola Ļaudonā dibināta ap 1687. gadu. Laikmeta griežos skolu darbība bija gan pārtraukta, gan atjaunota dažādu apstākļu dēļ.

Ugunsnelaimē 1921. gadā nodega draudzes skolas ēka, un uz tās pamatiem 1924. gadā tika uzbūvēta ar sabiedrības līdzekļiem jauna skolas ēka – divgadīgā lauksaimniecības skola, kas darbojās līdz 1944. gadam. Bet no 1950. gada darbojas pilnā vidusskola.

Atkal skolas baltos vārtus vēršim, lai mūsu domas kavētos pie gadiem gājušiem. Lai kur dzīves ceļi mūs aizveduši, tomēr visus mūs vieno skolas laiks Ļaudonas pusē – liels un svēts.

Ļaudonas vidusskolai – 60 gadu jubilejas salidojums

Visi, kam aizritējuši skolas un darba gadi Ļaudonas vidusskolā, tiek mīļi gaidīti **22. maijā skolas salidojumā – aprīl 60 gadi, kopš pastāv Ļaudonā vidusskola.**

Tikšanās brīdī atcerēsimies skolas laiku, savus skolotājus, sola un skolas biedrus, pakavēsimies atmiņās par piedzīvoto un pārdzīvoto, par jaunības dienu sapņiem, iecerēm un to piepildījumu.

Atmiņas par skolā pavadītajiem gadiem atgriezīs mūs pie neaizmirstamajiem mirkļiem, kas pavadīti skolas parkā cerīgu ziedēšanas laikā, pie pieneņu zeltainā paklāja skolas pagalmā, pie bērības un trauksmainās jaunības, kas palikusi klases solā.

Mēs varam lepoties, ka laukos pastāv moderna un plaša vidusskola, kas dod iespēju skolēniem iegūt vidusskolas izglītību savā pagastā, un tam ir īpaša nozīme šajos ekonomiskās krīzes apstākļos. Bijušie absolventi veiksmīgi turpina mācības Latvijas augstskolās, ir izvēlējušies dažādas profesijas, ir konkurētspējīgi darba tirgū. Mūsu absolventi aiziet dzīvē ar piederības sajūtu Ļaudonas vidusskolai. Ar skolu saistītās atmiņas vienmēr būs – labas vai sliktas, spilgtas vai ne visai, bet tās

ir un būs daļa no katra dzīves, jo "lielās dzīves" sākums aizsācies Ļaudonas vidusskolā.

Bet kā gribas tos gadus vēl just, Iespraukties vecajā solā ...

Nekas jau tik viegli nevar zust.

Kā tas laiks, kas reiz aizvadīts skolā ...

Es būšu!

Pie malas visu! Es būšu!

Es solu!

Un tā, draugi, mēs visu mūžu

Vēl kopā iesim uz skolu.

(Jāzeps Osmanis)

Mīļi būsiet gaidīti, vidusskolas absolventi, bijušie un esošie pedagogi un darbinieki, skolas 60 – gadu jubilejas pasākumā 22. maijā! No pulksten 15.30 notiks dalībnieku reģistrācija, 16.00 svētbrīdis Ļaudonas baznīcā, 18.00 pasākuma svinīgā atklāšana, pēc tam atpūtas vakars. Dalības maksa – Ls 3, lab-sajūtas uzturēšanai vēlams „groziņš”.

Sirds siltuma svētītus tikšanās brīžus!

Lilija Jakubjaneca, Ļaudonas vidusskolas muzeja vadītāja

Fosforam – stop!

Latvijas valdība ir pieņēmusi lēmumu ar šā gada 1. jūniju izņemt no apgrozības fosfātus saturošos veļas pulverus.

KĀDĒĻ? Tādēļ, ka mūsu Baltijas jūra nu jau ir atzīta par pasaulē piesārņotāko jūru. Tajā konstatētas 6 mirušās zonas. Citas ap Baltijas jūru izvietotās valstis šādu lēmumu pieņēmušas jau agrāk.

Kāpēc mirst Baltijas jūra? Pēdējo 100 gadu laikā fosforu un slāpekli saturošo vielu daudzums jūrā pieaudzis par 800%. No kurienes tas radies? No lauksaimniecībā izmantotajiem minerālmēsliem un sadzīves notekūdeņiem. Kā šīs vielas nonāk sadzīves notekūdeņos? No veļas pulveriem un trauku mazgājamajiem līdzekļiem. Atcerēsimies – visas mazās upītes ietek lielākās, līdzīgi ņemot ieplūdušos apdzīvoto vietu notekūdeņus, kuri ne vienmēr tiek pienācīgi attīrīti. Lielākās upes savukārt ūdeņus aiznes jūrā, kur visi ceļā savāktie „labumi” arī koncentrējas.

Kas notiek Baltijas jūrā? Tieši tāpat kā fosfora un slāpekļa savienojumi veicina lauksaimniecības kultūru ražību, šie savienojumi, nonākdami jūrā, veicina tās aizaugšanu – aļģu savairošanos. Daudzi cilvēki noteikti atceras, kā vecmāmiņas pulverūdeni, kurā tika mazgātas drēbes, lēja dārzā un cik labi tur viss

auga. Šie paši procesi novērojami arī Baltijas jūrā. Rezultāts – savairojušās aļģes savas dzīves beigās iet bojā, nogrimstot līdz gruntij. Tur sākas trūdēšanas procesi, kas gan iztērē skābekli dziļākajos slāņos, gan izdala indīgas gāzes. Iet bojā dzīvnie organismi, mirst jūra.

Kāpēc mazgāšanas līdzekļi satur fosfora savienojumus? Tas nepieciešams ūdens mīkstināšanai. Ne tikai veļas mašīnu sildelementi apkaļķojas, tos var arī nomainīt... Veļas pulveri un trauku mazgājamie līdzekļi cietā ūdenī nepilda savas funkcijas – nemazgā. Tieši tādēļ mazgāšanas līdzekļu sastāvā ir vielas, kas mīkstina ūdeni. Šobrīd ir izveidoti savienojumi, kas nav dārgāki par fosfātiem un līdz ar to nesadārdzina izstrādājumu cenu, bet ir viedri krietni draudzīgāki, piemēram, ceolīti.

Videi draudzīgākie veļas mazgāšanas līdzekļi: Mini Risk, Sodasan, LV, Bio Est, Sonet, AlmaWin, SA8 (Amway), Neutral, Ariel sensitive, Kastanis, Optimal (Nature's), Rex gēls, Perwoll gēls, G1(GNLD), Persil sensitive gēls, Frosch.

Videi draudzīgākie trauku mazgāšanas līdzekļi: Neutral, Sodasan, Mini Risk, Mairi, Sonet, AlmaWin, Pur balsam, Ream Clean Care, LDC (GNLD), Optimal (Nature's), Kron Star Balsam, Zilgme balzams, Dish Drops (Amway), Frosch, Zo-

luška, LV, Ream ultra plus, Safo.

Ko darām mēs, Ļaudonas vidusskolā? Sadarbojamies ar Valsts Jaunatnes iniciatīvu centru projekta „Fosforam – stop!” ietvaros. 7. – 10. klašu skolēni ir iepazīstināti ar radušos situāciju Baltijas jūrā. Ar vizuālās mākslas skolotājas Vijas Točas atbalstu jaunieši veido plakātus.

Pēc izglītojošajām prezentācijām par vides izmaiņām jūrā skolēniem tika dota iespēja paust savu viedokli arī rakstveidā. Lūk, atsevišķi fragmenti no jauniešu pārdomām!

Manuprāt, ir ļoti bēdīgi, ka Baltijas jūra mirst. Tā ir Latvijas lepnums – tūristu piesaiste, tāpēc tik tiešām ir nepieciešams glābt jūru. (Agnese, 7.kl.)

Nevaru saprast, kāpēc cilvēki tik nievājoši izturas pret to, kas viņiem ir apkārt. Visiem patīk peldēties jūrā, bet neviens nedomā par to, kas ar to notiek mūsu dēļ. (Juta, 10.kl.)

Baltijas jūra ir tik tālu piesārņota, ka mati ceļas augšā. Mums visiem ir jāiesaistās, lai kopīgi attīrītu Baltijas jūru. (Andris, 10.kl.)

Es uzskatu, ka katrs ir vainīgs pie piesārņojuma Baltijas jūrā. Tādēļ katram ir jādomā par piesārņojumu, ikdienā lietotajiem līdzekļiem un kur mēs liekam neīrumus. (Zaiga, 10.kl.)

Lai vismaz mazliet novērstu piesārņojumu, mēs varam iegādāties veļas pulverus un trauku mazgāšanas līdzekļus, kas ir mazāk kaitīgi videi. Arī no mūsu vietējās upes – Aiviekstes – viss piesārņojums nonāk Baltijas jūrā. No šī piesārņojuma mirst daudz dzīvnieku, tāpēc mums katram vajadzētu padomāt, kā to mazināt. (Zīta, 8.kl.)

Šobrīd nākotne neizskatās pārāk spīdoša. Ja tam netiks pievērsta vēl lielāka uzmanība un ja nekas būtiski nemainīsies, Baltijas jūrai nākotnes nav! Cilvēki noindēs jūru ar sadzīves atkritumiem. Mēs esam atbildīgi par vidi ap mums. Nevajag stāvēt malā – ir jāpalīdz Baltijas jūrai! (Anna, 9.kl.)

Es domāju, ka mums visiem, kopā strā-

dājot un domājot, ko mēs darām, varam palīdzēt Baltijas jūrai! (Eviņa, 9.kl.)

Atbalstīsim šo pārliecību, ļaudonieši! Lai mums visiem kopā tas izdodas – mazgāt drēbes, nevis jūru!

Inga Avotiņa,
Ļaudonas vidusskolas
bioloģijas un ķīmijas skolotāja

KULTŪRAS DZĪVES NORISES

Pasaule dziesmu pilna –
Tās manī, ap mani
Sauc, tuvojas, vilina :
Satver mūs, izdziedi, skani!
Ieklausos. Liekas : māku,
Lai ar sirdi un prātu
Pašu neatlaidīgāko
Izteiktu, izdziedātu.
Nevaru – nedodas rokā,
Ir un nav tomēr mana.
Ir tādas saldās mokus :
Radīšana.

(Z. Purvs)

Tik patiesi, tik precīzi vārdi...

Mūsu – Ļaudonas pagasta jauktais koris "Lai top!" – nu jau divpadsmito gadu cenšas satvert un izdziedāt pasaulē skanošās dziesmas. Šajā laikā pieredzējis daudzu dalībnieku maiņu, vairāku gadu garumā bijis skaitliski mazs, tad dalībnieku pulks sācis augt, pievienojoties dziedātājiem gan no Ļaudonas, gan Mārcienas, gan Madonas, gan citām vietām. Smejam – pārnovadu koris – kurš nu jau sevī apvieno 35 dziedātājus.

Pirmos soļus kora dziesmas pasaulē spērām diriģentes Valdas Jermanovas vadībā. Pamatīgu darbu kora veidošanā ieguldīja nākamā diriģente Aina Mieziņa, pievērsot uzmanību dziesmu izjustai atskaņošanai. Dažreiz izdevās, dažreiz – nē.

Šo sezonu strādājam kopā ar diriģenti Anitu Melnupu. Tā soli pa solim, apzi-

Otrajās Lieldienās visi ļaudonieši mīļi tika gaidīti pagasta kultūras namā, lai kopā ar pagasta pašdarbības kolektīviem svinētu Lieldienas.

Koncertā piedalījās jauktais koris "Lai top!", vidējās paaudzes deju kolektīvs un ansamblis "Sendienas".

11. aprīlī Madonas mūzikas skolas Laimas zālē notika Madonas novada vokālo ansambļu skate. Ar labu sniegumu tajā piedalījās arī Ļaudonas senioru sieviešu vokālais ansamblis "Sendienas" Maldas Eglītes vadībā. Ansamblis dziedāja trīs dziesmas, visas izpildot a cappella. Žūrijā strādāja Madonas kora apriņķa virsdiriģents Ārijs Šķepasts, Madonas novada kultūras darba organizators Jānis Kļaviņš un mūzikas skolotāja, jauktā kora "Lai top!" diriģente

Jauktais koris "Lai top!".

nīgi apgūstot repertuāru, piedaloties koncertos un dziedot no sirds, gūstam prieku sev un cenšamies to dāvināt klausītājiem.

18. aprīlī Madonas kultūras namā Madonas apriņķa kora skatē stājāmie žūrijas priekšā, dziedot latgaliešu tautas dziesmu A. Jurjāna apdarē "Aiz azara augsti kolni", latgaliešu tautas dziesmu S. Broka apdarē "Aiz ezera balti bērzi" un M. Brauna, J. Petera "Mīla ir kā uguns". Pēc uzstāšanās saņēmām atzinīgus klausītāju vārdus par skanīgu dziedāšanu, tie mūs iepriecināja un uzmundrināja.

Bet neizsakāms bija mūsu prieks, kad žūrijas pārstāve, Dziesmu svētku virsdiriģente Aira Birziņa, paziņoja skates rezultātus. Jaukto kora vidū vienīgi bijām ie-

guvuši 1. pakāpes diplomu. Mums bija izdevies notvert un izdziedāt pasaulē skanošās dziesmas! Saldajām radīšanas mokām nu seko gandarijuma sajūta. Lai arī skates rezultāti mūs ļoti iepriecināja, labi apzināties, ka kora skanējuma uzlabošanā darba vēl daudz.

Mūsu koris tapis un, pateicoties dziedātpriekam un diriģentu neatlaidīgajam, radošajam darbam. Lai nepie-trūkst degsmes, enerģijas un prasīguma mūsu tagadējai diriģentei Anitai!

Paldies visiem, kas mums tic, atbalsta mūs un turēja skates laikā īkšķus!

Aija Driksna,
kora „Lai top!” prezidente

Anita Melnupa. Skatē piedalījās trīspadsmit vokālie ansambļi: divi sieviešu senioru, septiņi sieviešu, divi vīru un divi jauktie vokālie ansambļi. "Sendienas" saņēma otrās pakāpes diplomu un žūrijas atzinību par muzikāli augstvērtīgu sniegu-

mu. Paldies ansambļa vadītājai Maldai Eglītei un dziedātājam Dzintrai, Vaidai, Laimai un Aijai.

Paldies pagasta pārvaldei par transportu!

Aija Kreile
R. Vizānes foto

Vidējās paaudzes deju kolektīvs.

Atraktivu laikā.

Kas notiek bibliotēkās?

Bibliotēkas ir vienas no vecākajām iestādēm pasaulē. Tā bija, ir un būs. Tās atrodas nemitīgā attīstībā un nemitīgi pilnveidojas. Tādēļ mums ir vajadzīgi tādi cilvēki, kas sapratīs arī mūsdienās bibliotēkas nepieciešamību iedzīvotāju vidū, kas izprot tradicionālo – grāmatu un preses nozīmi cilvēku dzīvē un attīstībā, gan saista to ar tehnoloģiskām iespējām.

Bibliotēka ir bijusi un būs "gaismas pils", skaidrības avots. Vienalga, vai tā atrodas mazā pagastiņā, iespiesta desmit kvadrātmetros, vai arī tā ir lielas pilsētas bibliotēka, tas ir vienalga. Vērtības neizžūd. Un pagasta iedzīvotāji, kuri gribēs atrast ceļu uz bibliotēku pie grāmatas vai pie interneta, to atradīs, bet tas, kas negribēs, ies apkārtceļus, gluži kā Sprīdītis laimi meklēdams, bet šādu cilvēku paliek arvien mazāk.

Mūsdienu cilvēks, kas pieradināts pie visdažādākajām informācijas iegūšanas iespējām, pie mašīnu trokšņiem uz zemes un gaisā, pie neskaitāmajām reklāmām, ko atnes radioviļņu un televīzijas balsis, arvien biežāk tomēr ilgojas pēc klusuma un miera, ko neliedz grāmatu pasaule, bibliotēkas apmeklējums.

Mazam bērnam tas vienkārši ir krāsaina bilžu grāmatiņa, kur ielūkoties un iztēloties pasaku varoņu tēlos, darboties kopā ar iemīļoto varoni. Pasakās dzimst iztēle, atveras jūtu durvis, izdzirkstī smaidi un nesamākslots prieks.

Jauniešiem bibliotēka – tā ir nepāprotami interneta pasaule, arī vienādības zīme ar izlasāmo literatūru skolas vajadzībām.

Bet bibliotēka pieaugušajiem ir pašsaprotama, parasta māja, kur iegriezies, paņemt grāmatu pēc nogurušas darba dienas, daudziem arī paskatīties jaunumus interneta portālos, vēl daži mēģina nokārtot maksājumus. Daudziem lasītājiem interesē žurnālu katalogs, jaunumi dārzā, lauksaimniecībā. Vēl kādi iegriežas palasīt mājās kādu romāniņu vienkārši nervu nomierināšanai.

Bibliotēkās bibliotekāres darbs nebeidzas tikai ar grāmatu, žurnālu izsniegšanu, ir darbs pie lasītāju reģistrēšanas, dod padomus kādam interneta lietotājam, liels darbs bija un ir pie sistēmas Alise, grāmatu ievadīšana kopkatalogā. Bibliotēkās atzīmējam ievērojamu cilvēku gadskārtas rakstniekiem, dzejniekiem un citiem novadniekiem. Tiek izliktas dažādas izstādes par dažādām tēmām. Piemēram, nupat aizritējušas Lieldienas. Izstāde Lieldienu ideju grozi – olu krāsošanas gudrības, dizains, tradīcijas. Sulu mēnesī – viss par sulām.

Vēl gribētu informēt savus lasītājus par darba laikiem bibliotēkās:

Sāvienā bibliotēka atvērta:

Pirmdienās 14.00-17.00

Otrdienās 8.00 – 12.00

Trešdienās 8.00 – 12.00

Ļaudonā bibliotēka atvērta:

Pirmdienās 8.00 – 14.00

Otrdienās 13.00 – 17.00

Trešdienās 13.00- 17.00

Piektdienās 8.00 – 16.00

Būsiet visi laipni gaidīti bibliotēkās!

Aija Jakubjaņeca

APSVEICAM!

*Notver saules staru zaigu,
Sargies vajā laist:
Tikai reizi katrs mirklis
Uzrodas un gaist.
Tādēļ priecājies un smaidi tā,
Lai saule sirdī zied,
Lai ik mirklim, ko Tu vadi,
Laime līdzi iet!*

SVEICAM

50 gadu jubilejā
Māri Trušus 4.aprīlī

60 gadu jubilejā
Agni Biķernieci 14.aprīlī
Birutu Calmani 16.aprīlī

65 gadu jubilejā
Ritu Pētersoni 20.aprīlī
Jāni Tropu 24.aprīlī

70 gadu jubilejā
Imantu Simsonu 8.aprīlī
Raimonda Mazjāni 9.aprīlī
Veroniku Antonoviču 23.aprīlī

75 gadu jubilejā
Veroniku Apsīti 11.aprīlī

80 gadu jubilejā
Zaigu Jakoviču 7.aprīlī

95 gadu jubilejā
Valentīnu Auziņu 8.aprīlī

**Daudz baltu dieniņu,
Laimiņa, dodī!**

KULTŪRAS AFIŠA

Līnījejas (Line Dance) Ļaudonas kultūras namā š.g. 3. maijā (t.i. pirmdien) **1. nodarbība**
18:00 – 19:00 – iesācējiem;
19:00 – 20:00 – ar priekšzināšanām;
Nodarbības vadīs – Ivars Andrejevs

8. maijā plkst. 19.00
Mātes dienai veltīts koncerts

22. maijā tiek organizēts brauciens uz Madonas kultūras namu, uz izrādi "Kailie brieži", biļešu cenas 5,00 un 6,00 Ls, transports 2,00 Ls. Pieteikties pa tel. **26590186**

PATEICĪBA

Paldies **MAIRITAI DUCENAI** un viņas palīgiem par jauko Lieldienu pārsteigumu pie pagasta pārvaldes ēkas!

Mairita Ducena, t. 26158016,

e-pasts: mairita.ducena@inbox.lv

"Zara-Leitāni", Ļaudonas pag., Madonas nov., LV-4862

- Ziemeļietes, kolekcijas apskate (~600 augi)
- Zemes

SĒRU VĒSTS

*Nav tādas jūras,
bez krastiem, kas būtu,
un nav tāda mūža,
kas bezgalīgs kļūtu...*

Mūžībā aizgājuši

Inta Brutāne,
mirusi 09.04.2010. 78 gadu vecumā,
Vasilis Lavrentjevs,
miris 14.04.2010. 87 gadu vecumā

Patiesa līdzjūtība tuviniekiem

ĻAUDONAS PAGASTA PĀRVALDES IZDEVUMS

Izdevējadrese: Ļaudonas pagasta pārvalde, LV 4862, Madonas novads, Reģ. apl. Nr. 1426.

Redaktore: Ruta Vizāne. Redkolēģija: Lilija Jakubjaņeca, Lidija Kaufelde, Ināra Krasnova, Gundega Apša. Redaktore tālrunis: 64860896.

Iespiests SIA MADONAS POLIGRĀFISTS, Madonā, Saieta lauk. 2, LV 4801, Madona

Pas. Nr. 100393. Metiens 500 eks. Datorsaikums. Ofsetiespiedums. Avīzi var lasīt internetā: www.laudona.lv

Iznāk vienu reizi mēnesī. Materiālus avīzei iesniegt līdz katra mēneša 5. datumam.